

[Hans Kjær.]

tidsudviklingens krav er der et efterhånden påtrængende behov for, herunder utvivlsomt også et behov for revision af regnskabsbestemmelserne, hvorved der kan sikres et bedre informationsgrundlag. I vide og stadig voksende kredse inden for erhvervslivet er der efter vor opfattelse også forståelse for, at der ikke alene kan skabes bedre baggrund for klimaet i virksomhederne ved orientering af de ansatte, men også for klimaet om virksomhederne, sådan at forstå, at en bedre information kan være et virksomt led i at skabe øget interesse for en meget ønskværdig bredere opsparing i aktieformen. Det er måske nok et spørgsmål, om disse gode formål opnås bedst gennem de her foreslåede ændringer. Jeg deler således handelsministerens netop udtrykte tvivl om det hensigtsmæssige i at offentliggøre ca. 16.000 regnskaber i Statstidende.

Jeg skal imidlertid ikke hæfte mig mere ved lovforslagets detaljer, da vi i min gruppe ikke kan støtte lovforslagets gennemførelse på nuværende tidspunkt. Når det materiale, der er fremkommet efter et omfattende kommissionsarbejde, endnu ikke er resulteret i fremsættelse af lovforslag, er årsagen alene de igangværende forhandlinger om en nordisk koordinering af aktieselskabslovgivningen. I tillid til handelsministerens tilsgagn om at medvirke til, at dette arbejde fremmes mest muligt, finder vi det uhensigtsmæssigt med en partiel lovrevision nu, ikke kun fordi det vel kan føles særlig urimeligt i den aktuelle nordiske samarbejdsituation, hvis vi ved en lovændring nu ligesom griber ind i disse forhandlinger, men også fordi vi må frygte, at det kan medføre forsinkelse af den mere omfattende revision, som vi lægger vægt på at fremme.

I forventning om, at lovforslag om den større revision kan fremsættes senest i næste folketingssamling, må vi således afvise det nu fremsatte forslag som uhensigtsmæssigt i forhold til opfyldelsen af de ønsker, vi har på dette område.

Foged: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Per Federspiel, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på partiets vegne udtale, at vi kan tiltræde de af handelsministeren fremsatte bemærkninger. Vi fin-

der også, at det er rimeligt, at det hele behandles i en større sammenhæng, og vi anmoder derfor handelsministeren om at fremskynde dette arbejde så meget, at vi i næste folketingssamling kan tage os af sagen.

Helge von Rosen: I bemærkningerne til lovforslaget kalder forslagsstillerne det en forberedelse af en mere gennemgribende reform. Fra 1930 har enhver kunnet gå op i aktieselskabsregisteret og se i og tage afskrift af et aktieselskabs regnskaber. Man har også kunnet få en afskrift mod at betale for ulejligheden, ganske som man kan med vores tingbøger. Kun private selskaber med under 10 aktionærer har kunnet kræve, at deres regnskaber ikke var tilgængelige for enhver. I aktieselskabslovskommissionen var der — som handelsministeren nævnte — i 1964, bortset fra en enkelt dissens, enighed om, at også disse fåmandsselskabers regnskaber burde være offentligt tilgængelige. Samme resultat er det danske udvalg vedrørende en fælles nordisk aktielovgivning nået til i sit udkast, som man kan få gennem erhvervsorganisationerne. Det kan altså ikke være en truende reaktionær udvikling, som har kaldt forslaget frem. Sverige har allerede fuld offentlighed. Norges og Finlands stilling er måske ikke helt klar, men mig bekendt er der ingen specielle indvendinger kommet frem på dette felt.

Jeg har lagt mærke til, at forslagsstillerne taler om en forberedelse af en mere gennemgribende reform og ikke om en foregribelse af en nordisk fælles lovgivning. Jeg går ud fra, at det ikke kan være forslagsstillernes mening, at vi skal lægge en lille torpedo under de fælles nordiske bestræbelser ved midt i forhandlingerne eller måske snarere umiddelbart før deres afslutning at foregribe løsningen ved ensidigt og på forventet fælles efterbevilning at anskaffe os noget, som står på vores ønskeseddel. Det radikale venstre kan ikke anse det for fornuftigt at foregribe den fælles nordiske løsning. Det ville efter vort skøn kunne skade denne sag direkte og ville kunne bidrage til at karakterisere os som ubehageligt labile forhandlingspartnere.

Jeg tror i øvrigt ikke, at tilhængerne af fuld gennemført offentlighed behøver at frygte en vending. Sverige har som sagt